

[Fiskeriministeren.]

forholdene var for 5, 6, 8 år siden fangstmæssigt og tilvirkningsmæssigt for fisk her i landet. Der er sket betydelige fremskridt i den tid. Det er derfor jeg mener, at visse bemyndigelser er nødvendige, idet en sådan udvikling fortsat kan påregnes i den tid, der kommer.

Det ærede medlem hr. Severin Hansen spurgte, hvad ren is var for noget. Jeg ved godt, at det ærede medlem har meget vidtgående ønsker med hensyn til isen, og det er sådan set sagligt også velbegrundet, for isen er det, som skal holde fisken frisk, og det er ikke helt urimeligt at forlange, at den is, man lægger på den friske fisk, skal være ren. Det var måske muligt at finde et andet udtryk, og vi var også under forarbejderne inde på forskelligt, men standsede ved dette for at opnå enighed indenfor erhvervet så godt, som man nu er i stand til at gøre det derved, at den ene bøjede sig for den anden. Nogle ville gå videre, end her er tale om, men dér er jeg altså faktisk rykket lidt tilbage fra ønsker, der har været fremme.

Med hensyn til Gammel Strand kan jeg ikke sige andet, end at vi i fiskeriministeriet efter henstilling fra fiskerne har undersøgt mulighederne for en flytning af Gammel Strand. Jeg bad en større forsamling, som vi indkaldte, om at vælge et udvalg af sin midte til at føre forhandlingerne videre og fremkomme med en indstilling, og det skete i fuld enighed fra alle sider, både fra detailhandlere, eksportører eller grossister, hvad man vil, fiskere og andelsfiskefolk. Vi blev enige om et forslag om at flytte Gammel Strand til havneområderne ved Wilders Plads; ganske vist er der nogle grossister, som bagefter syntes, at de havde fundet noget, der var meget bedre. Det kan jeg naturligvis ikke svare for, men det udvalg, som på organisationernes foranledning blev nedsat, godkendte en indstilling til Københavns magistrat, og de skrev den under hver for sig, hvorefter jeg personlig afleverede den til magistraten. Siden er der vist ikke sket noget i sagen, det skal jeg iøvrigt ikke blande mig i, for det har jeg ikke noget med at gøre. Det eneste, jeg ønskede, da man fra flere sider hævdede, at erhvervet ikke kunne blive enig om et forslag, var at prøve at se, om enighed kunne opnås, og den blev opnået, hvilket er meddelt Københavns magistrat.

Må jeg dernæst gøre nogle bemærkninger til det ærede medlem hr. Jens Jensen — jeg skal gøre de efterfølgende bemærk-

ninger forholdsvis korte; da jeg er klar over, at vi skal have forhandling i et udvalg; så vil vi jo kunne nå meget videre, når vi ikke snakker altfor meget ved første behandling og binder os enten i opadgående eller nedadgående retning.

Der har været megen diskussion om bødesagerne, som omtales i en af de sidste paragraffer. Jeg mener, at den her foreslåede ordning er rimelig, men den er ikke den mest praktiske og heller ikke den mest hensynsfulde ordning for erhvervet, det er jeg fuldkommen klar over. Derfor er der på dette område en vis divergens. Jeg er gået en anden vej, end arbejdsudvalget og erhvervet har ønsket. Jeg vil derfor gerne overfor det høje ting understrege, at hele fiskerierhvervet har ønsket at bevare de gamle bødebestemmelser i loven om ind- og udførsel af fisk også i denne lov, men jeg har ikke fulgt den indstilling, fordi jeg synes, det vil være rimeligt nu at gå over på en anden linie og se, hvordan det vil virke fremover.

Det ærede medlem hr. Jens Jensen spurgte: Hvorfor løses en sådan kvalitetskontrolopgave ikke af erhvervet selv? Det havde jeg såmænd ikke haft spor imod, men såvidt jeg ved er disse kvalitetskontrolopgaver for landbrugets vedkommende løst af staten, så jeg går sådan set ikke nogen ny vej, jeg følger blot den gamle, jeg tør vel sige hæderkronede vej, som landbrugerne er gået fra 80erne, da de oprettede deres andelsforetagender og gik i gang med deres kvalitetsprodukter. Det er et udgangspunkt i lighed hermed, jeg søger for fisk og fiskevarer; om jeg får samme held som landbruget, må tiden vise, men det synes, som om jeg får nogle vanskeligheder i starten. Naturligvis, når man går i gang med en lovgivning, hvor man gerne vil fortsætte i enkeltheder så meget som muligt, kan det meget let blive sådan, at der er detaljer, som man i den lovgivende forsamling synes er for vidtgående.

Det ærede medlem talte om, at nu skulle kasserne være sådan og sådan, og han ville advare derimod; men herregud, for smørrets vedkommende er der bestemte regler om, at smørret skal være i dritler, det må ikke fyldes i blikspande eller ølankre, eller hvad man ellers kunne finde på at komme det i. Derfor finder jeg det ikke urimeligt, at der også kræves en passende og hygiejnisk emballage for fisken, da man jo ved, hvilken uheldig virkning en dårlig emballage kan få netop for fisk i løbet af meget få timer.

Det glædede mig naturligvis ganske overordentlig meget, at det ærede medlem hr.